

Viering van de Ekklesia Tilburg

Zondag 3 februari 2019

Vierde zondag door het jaar (C jaar)

Voorganger in de Schrift: Jan van der Sman

Voorganger aan de Tafel: Hub Lenders

Lector: Gerrie van Eijndhoven

Zang: Henk Huisman en Nico Meijer

Klavier: Willem-Marie Speelman

De twijfel voorbij

Opening

Het Licht wordt ontstoken

Openingslied: Wat vrolijk over U geschreven staat LG II 70

Welkom en inleiding

U allen van harte welkom in deze viering van de Ekklesia Tilburg. Het is drie februari, de feestdagen liggen al weer ver achter ons. In de kerstnacht hebben we ons voorgenomen om samen met het kerstkind een nieuw leven te beginnen, op weg naar een wereld van vrede en gerechtigheid, op weg naar goed leven voor alle mensen. Misschien zijn we onze goede voornemens al bijna vergeten, misschien zijn we weer terug in het oude spoor. Wat maakt het toch zo moeilijk om te veranderen? Wat weerhoudt ons om iets nieuws te beginnen? Is het de twijfel of een andere wereld mogelijk is? Geloven we wel echt in de weg die Jezus ons wijst?

Vandaag horen we in de eerste lezing hoe Jezus zijn nieuwe leven begint. Enthousiast verkondigt hij in Nazareth dat de messiaanse tijd is aangebroken. Maar hij stuit op verbazing, ongeloof en grote weerstand. Toch gaat hij verder, dwars door alle bedreigingen heen, de weg die hij wil gaan. In de tweede lezing horen we van Paulus wat het geheim van Jezus is. Liefde is de kracht waarmee Jezus weerstanden overwint. Alleen met liefde kan de jonge kerk van Paulus de problemen overwinnen. En die liefde zou ook wel eens ons geloof in de weg van Jezus kunnen versterken, voorbij alle weerstand en twijfel.

Laten we stil worden en bidden....

Stilte - Gebed

Goede God, bron van alle leven.

Wees hier in ons midden, wees ons nabij in deze viering.

Open onze ogen om de waan van de dag te doorzien
en de verleidingen van de wereld te weerstaan.

Neem van ons weg al wat ons hindert om uw liefde te ervaren.

Wees de kracht in ons om weerstanden te overwinnen.

Sterk ons geloof in de weg die Jezus ons is voorgegaan.

Wat zou het mooi zijn als úw liefde in onze wereld tot ontplooiing komt.

Amen.

Viering rond de Schrift

Lied: Hoor, maar ik kan niet horen LG II 63

Eerste lezing: Evangelie van Lucas 4, 21 t/m 30

Tussenzang: Deze wereld omgekeerd LG I 184

Tweede lezing: Eerste brief aan de Korintiërs 12, 31 t/m 13,13.

Muziek

Overweging

We wilden met zijn allen Jezus achterna gaan. Dat was toch ons voornemen in de kerstnacht. Jezus onze weg! Jezus ons grote voorbeeld! Maar na de lezing van vandaag heb ik toch mijn bedenkingen. Dat eerste optreden van Jezus was bepaald geen succes, dat had hij toch wel anders kunnen aanpakken. Was het wel zo handig

om zich te presenteren als de Messias? De reacties van zijn stadsgenoten waren te verwachten: 'doe maar gewoon zóón van Jozef'. Nog bonter maakte hij het met zijn opmerking dat geen profeet in zijn eigen stad gewaardeerd wordt. En hij wekte echt hun woede door zich te vergelijken met de grote profeten Elia en Elisa, die bij vreemdelingen eerder gehoor vonden dan bij hun eigen landgenoten. Dat ze hem vervolgens de stad uit joegen en hem met de dood bedreigden lijkt mij nou weer wat overdreven. Gelukkig kon hij aan hun woede ontsnappen.

Het zal zo wel niet precies gegaan zijn, het is geen feitenverslag. Lucas schetst hier in een notendop de betekenis van Jezus leven. Ondanks al zijn wonderen en het goede nieuws dat hij verkondigde, werd hij steeds meer bedreigd en uiteindelijk vermoord. Maar zijn boodschap van liefde bleek sterker dan de dood en verspreidde zich als een lopend vuur onder alle volkeren. Lucas schreef zijn evangelie als een aanmoediging voor de jonge kerk om ondanks alle vervolgingen te blijven geloven in de weg van Jezus. Vandaag daagt Lucas ons uit om voorbij alle twijfel vol geloof met Jezus op weg te gaan.

Wat zijn de weerstanden, welke bedreigingen houden ons tegen? Op de laatste gemeenschapsvergadering hadden we het er nog over. Het is makkelijk preken voor eigen parochie, veilig binnen de muren van onze ekklesia. Maar is het niet onze opdracht om met onze boodschap dienstbaar te zijn aan de wereld waarin wij leven? We hebben voorzichtig wat plannen gemaakt: we willen in onze samenleving aanwezig zijn waar de vragen van het leven ter sprake komen. Maar zet dat zoden aan de dijk? Zal dat onze wereld veranderen? Kunnen we een beweging in gang zetten die opgewassen is tegen de heersende overtuiging dat geld en macht de hoogste waarden zijn? Kunnen we het opnemen voor vreemdelingen zonder bang te zijn voor een steen door de ruiten? Durven we het voortouw te nemen als het gaat om klimaatverbeteringen terwijl driekwart van de wereld lachend toekijkt? Ja er zijn ook in onze tijd profeten die hun nek uitsteken en ondanks alles op weg gaan naar een nieuwe wereld.

En wij, gaan we er achter aan? Of zit de weerstand ook in ons zelf? Zijn wijzelf niet een onderdeel van de wereld die we willen bestrijden? Wij leven ons luxe leventje dank zij de heersende machten van geld en rijkdom, dankzij het politiek evenwicht dat elders met veel wapengekletter in stand wordt gehouden. We leven in een van de rijkste landen van de wereld, dankzij de onrechtvaardige verdeling van de rijkdommen van deze aarde. We laten ons onze comfortzone niet graag ontnemen. Geen probleem om iets van onze rijkdom in te leveren, maar

niet zoveel dat we het voelen. Andere culturen zijn welkom zolang ze de onze maar niet gaan overheersen. We willen best een beter milieu, als de alternatieven voor gas en auto maar gesubsidieerd worden. Willen we wel echt veranderen? Geloven we echt in Gods Koninkrijk?

Toen Paulus ver buiten Israel de boodschap van Jezus verkondigde en nieuwe geloofsgemeenschappen oprichtte, stuitte hij op vergelijkbare problemen. De Joden vreesden uit hun gemeenschap gestoten te worden als ze met de heidenen in zee gingen en de heidenen dreigden vervolgd te worden als ze met hun culturele gewoonten braken. Wat scheidt eenheid te midden van al die conflicten? Paulus had gezien wat Jezus de kracht gaf om met weerstanden om te gaan, wat hem in staat stelde om zijn angst voor de dood te overwinnen. Paulus wist het: je kunt nog zo mooi praten, je kunt nog zoveel doen, het haalt niets uit, het stelt niets voor als je de Liefde niet hebt. Zonder de Liefde leiden onze inspanningen tot wildgroei en belangenstrijd. Zonder de Liefde vallen we ten prooi aan de aardse verleidingen. Het aardse moet door het hemelse bevrucht worden!

Voor Paulus en de andere leerlingen is duidelijk geworden dat hemelse liefde het geheim van Jezus' leven is. Jezus leeft vanuit een groot geloof in Gods liefdevolle nabijheid. Zijn geloof in die liefde is sterker dan alle bedreigingen, de liefde die in Jezus leeft is sterker dan zijn angst voor de dood. De leerlingen van Jezus hebben gezien hoe in de liefde van een mens Gods liefde zichtbaar kan worden. Niet onze kennis, niet onze prestaties, maar de liefde heeft het laatste woord over de betekenis van ons bestaan. De liefde verlost ons van de macht van het kwaad. Als we door alle weerstanden heen de weg van Jezus willen gaan, zal die goddelijk liefde ook in ons de bron moeten worden van ons spreken en denken, van ons doen en laten.

Hoe kan die liefde in ons groeien en vruchtbaar worden? De christelijke traditie reikt ons vele mogelijkheden aan, maar ook wat we hier in de ekklesia met elkaar beleven ervaar ik als erg waardevol. In onze gespreksgroep wisselen we met elkaar geloofservaringen uit aan de hand van het boek 'Oog in oog' van Kick Bras. Het is een boek over mystieke ervaringen die ten grondslag liggen aan de weg die gelovigen gaan. We herkennen die ervaringen ook in ons eigen leven, momenten die ons diep raken, die we niet vergeten en die ons leven richting geven. Het zijn momenten dat we oog in oog staan met het mysterie van het bestaan, momenten waarop we niet staren in donkere spiegels maar Gods liefde ervaren van aangezicht tot aangezicht. Door die bijzondere ervaringen te verwoorden en met elkaar te delen groeit onze

gevoeligheid voor Gods liefdevolle nabijheid en wordt steeds duidelijker wat dat voor ons leven kan betekenen.

Dat verlangen om te groeien in geloof brengt ons ook hier bijeen in deze viering. In woord en teken, in muziek en zang wordt Gods aanwezigheid tastbaar. Aan deze tafel mogen we ons voeden met Gods liefde, zoals Jezus ons is voorgegaan. We mogen drinken uit de bron die ons de kracht geeft om weerstanden te overwinnen. Net als bij het eerste optreden van Jezus zullen alle kwade krachten uiteen wijken om ons door te laten. Oog in oog met de liefde, zal er geloof zijn voorbij alle twijfel. En vol vertrouwen gaan we met Jezus op weg naar de wereld van Gods belofte. Amen

Lied: Nu nog met halve woorden LG II 23

Mededelingen en collecte

Viering rond de Tafel

Klaarmaken van de tafel

Lied: Alles wacht op u vol hoop III 192

gebed en intenties

lied: Niemand heeft u ooit gezien III 222

Onze Vader en/of Vredeswens

uitnodiging aan tafel

Lied: Moge het delen van dit brood III 207

Breken en delen

Muziek

Slot

Voorbede

Goede God, bron van alle leven, maak het stil in ons, raak ons aan met uw Liefde. Beziel ons denken en spreken, ons doen en laten. Moge uw liefde zichtbaar worden in ons omgaan met elkaar. Moge de kracht van uw liefde ons leiden naar een gelukkig en vreugdevol bestaan.

stilte

Goede God, Schenk onze ekklesia en al uw kerken de wijsheid en de moed om nieuwe wegen te gaan, dienstbaar aan het verlangen van mensen naar goed leven. Moge het gemeenschappen zijn die niemand buitensluiten, waar inspiratie te vinden is voor wie zoeken naar vreugde en geluk. Moge uw liefde de kerken maken tot een beeld van uw koninkrijk in deze wereld.

Stilte

Goede God, Mogen degenen die in onze wereld verantwoordelijkheid dragen steeds meer oog krijgen voor wat echt van waarde is. Raak hen aan, schenk hen liefde voor mens en natuur. Wees een bron van kracht en inspiratie voor allen die zich inzetten voor een menswaardige wereld.

Acclamatie: Wek uw kracht in ons III 125

Afsluiting en Zegen

(Wat is er mooier dan oog in oog te staan met een kind!)

We willen Jezus achterna gaan, ons grote voorbeeld. In één opzicht lijk ik al op Jezus: ik ben net als hij de zoon van een timmerman. Vroeger durfde ik niet hardop te zeggen dat ik uit een gewoon arbeidersgezin kom, nu ben ik er trots op. Doe maar gewoon! Alle macht en aanzien, alle kennis en geleerdheid het stelt allemaal niet voor als we de liefde niet hebben. Gewoon in alle eenvoud met onze liefde aan de slag gaan, gewoon vol vertrouwen de weg gaan die de liefde ons wijst, dat is geloven in een leven dat Gods zegen heeft.

Moge God ons zegenen met zijn liefde. Moge zijn liefde ons kracht en wijsheid schenken op onze weg naar een toekomst van vrede en goed leven voor alle mensen. Om die zegen vragen wij in de Naam van de Vader, de Zoon en de Heilige Geest. Amen.

Slotlied: Een schoot van ontferming II 67.